

U klece s čápy se udýchané zastavilo. Okouní, odfukuje, ušima dělá průvan, ale čápi nic. Fouklo rychle na ceduli s nápisem, zaradovalo se, že ti dlouhozobí ptáci si ho nevšímají a putuje dál. Uličkou mezi kleci s chobotnicí suchomilnou a kleci s žirafami. Zase fouklo na ceduli. Ani si však nestačilo všimnout, jak se žirafy ze své výšky dívají na rozfoukaný nápis. Začalo se totiž tuze bát. U klece s opicemi byl krmič a dával jim právě párek se šlehačkou.

Slúně se přikrčilo, že bylo nízké jak jezevčík. Podaří se mu kolem pana krmiče nepozorovaně proplížit? Povedlo se. Kolem lva proběhlo jak pudivítr a dostalo se až ke kleci s mouchami. Tady se však ani trochu nezdrželo. Pro jejich protivný bzukot se mu začal dělat na ocásku uzel. U další klece se diví, jaké mají ti černí mrňousové pracičky jak lopatičky. To víte, děti, že stálo právě u klece s krtky. Také tady nenechalo tabulku bez povšimnutí a stejně ji rozfoukalo u ohrady s klokany.

Ti se mu ukrutně zalíbili. Takové skoky jen na dvou nohách by chtělo také umět. Jak daleko by skákali, kdyby se postavili na všechny čtyři? Slúně si to neumí v té své hlavě s plandavýma ušima srovnat. Hlava se mu z toho točí jako kolotoč. A protože si ze samé zvědavosti vyskočilo na zídku u klokaního výběhu, zamotalo se tak, že padá rovnou dolů ke klokanům. To bude rána!

Slúně zavřelo oči a čeká, jak se celé poláme. Jéminkote! Rozláme si nohy i s chobtem. Ulomí si nejmíň tříčtvrtě ucha. Ocásek to jistě také nepřežije celý. Děti, honem držte palce, ať aspoň půlka slúněte zůstane celá.

Co to?? Slúně už nepadá, ale ještě na tvrdou zem nedopadlo. Pomalu pootevírá jedno oko, pak druhé oko, kdyby mělo třetí, tak by ho také otevřelo a stejně by nic nevidělo. Je někde, kde je tma a měkoučko a teplo. „Asi už jsem po smrti,“ myslí si slúně a čeká, kdy se objeví sloní andělé. Netuší, že žuchlo zrovinka do klokanovy kapsy, a proto dopadlo tak, že to dobře dopadlo.

Z tepla a únavy slúně usnulo a neví, že v celé ZOO je kvůli němu poplach. Všichni ho hledají a netuší, že v klokaní kapse spí podivný spáč. Ani slúně neví, do jakých dalších dobrodružství ho jeho nezbednost zavede, až se probudí.

Zatím, než se slúně prospí, pomozte udělat v zoologické zahradě pořádek.

Úkoly pro pozorné čtenáře:

1. Zkus opravit všechny nápis, které neposedné slúně rozfoukalo.
Napiš je do volných rámečků v obrázku.
2. Zkus nakreslit do obrázku čáru, kudy slúně zahradou procházelo.
Dávej dobrý pozor, ať jeho cestu nepopleteš.
3. Do obrázku napiš **K** tam, kde byl krmič, když se slúně toulalo po ZOO.
4. Do obrázku napiš **S** tam, kde slúně nakonec usnulo.
5. Dozví se čtenář v prvních třech odstavcích něco o tom, co dělalo slúně? Správnou odpověď dej do kroužku.

Ano

Ne